

KURJER LUBELSKI

PISMO CODZIENNE.

Na rozstajnych drogach

Brak samodzielności myślenia i czynu jest wadą wielką u poszczególnych jednostek, a śmiertelną i nieuleczalną chorobą w większym zbiorowisku ludzkim, lub organizacji, która ma jakiegokolwiek ambicje odegrania pewnej roli w życiu społecznym, lub politycznym.

Organizacja bez mózgu samodzielnego, czyli wolnej i kierownictwa nadającego pewien konsekwentny i zdecydowany kierunek działania i postępowania nie jest organizacją poważną. Jest zwykłym zbiorowiskiem ludzi częstokroć o djabełnie sprzecznych poglądach na te same sprawy. Zbiorowisko takie nigdy nie zdoła się na żaden twardy i nieustępliwy krok — gdyż zawsze panuje tam dysharmonia pomiędzy kierownictwem — i podwładnym i odwrotnie. Jedni drugim nie ufają. Panuje gra w ciuciubabkę. Gra taka stała we własnym gronie uprawiające „Odrodzenie”, chorowite dziecię Władz Uniwersytetu. Największą i najdotkliwszą chorobą lubelskiego „Odrodzenia” jest brak samodzielności postępowania i myślenia. „Odrodzenie” zawsze musi mieć jakieś obce słońca, które blaskami swych promieni rozświetlałyby jego drogi przyszłości. Gdy blasków tych stracnie mu, gubi się w nurtach własnego chaosu i niedoświadczenia. Brądzenie takie staje się dla ambitniejszych członków bolesne.

„Odrodzenie” zatracza coraz bardziej własne drogi postępowania i idzie niemal zawsze w ogonku „Młodzieży Wszehpolskiej”. Wpływy endeckie są tam, aż nadto widoczne. Ostatni epigon o orientacjach demokratycznych opuszczają już szeregi „Odrodzenia”. To też o wiele łatwiej jest endecji wygrywać tam swoje aludy. Muzyka endecka wygrywa na własną melodię tak siarczyste tańce, że słabszym mać się w głowach, trzęsawicą zaś z pewnością zostaną wystraszani tą djabełską kapelą i wcześniej czy później staną tam gdzie im wskąże ich honor i ambicja.

Ze „Odrodzenia” tańczy jak Wszehpolscy zagrają byłymy tego świadkami na ostatnim Walnym Zebraniu „Bratniej Pomocy” gdzie „Odrodzenie”, organizacja podobno najliczniejsza, przegrała smrotnie na rzecz „Wszehpolsków”. Podobno nawet niektórzy członkowie „Odrodzenia” głosowali na kandydata „Młodzieży Wszehpolskiej”.

Kierownicy zaś „Odrodzenia” z p. Turowskim nie wykazali minimum orientacji, ani ambicji organizacyjnych, przeciwnie dyskretowali się w oczach wszystkich, wrzekając się publicznie hasel przez siebie wysuwanych jako programowych, zabierając wewnątrz organizacji jak i na zewnątrz.

Głosili, że tylko Zarząd koalicyjny w szerokim tego słowa znaczeniu może być użyte i dodatnio wpłynąć na rozwój życia samopomocowego. Nagle pod wpływem Endecji zrzekli się tego co sami wysuwali i poszli na stworzenie Zarządu Wszehpolsko Odrodzeniowego. Fakt ten dokładnie ilustruje: 1) brak samodzielności myślenia i postępowania, 2) brak dobrego kierownictwa, bezhołowie i dezorientacja jako panuje w organizacji, 3) wpływ elementów wszehpolskich i zendeckenie „Odrodzenia”. Nie mówię już o jakiegokolwiek ambicji organizacyjnej, prestiżu i niezawisłości. Nie mówię już o tym, jak boleśnie odczuli to ludzie, którzy w wyniku jakiegoś dziwaczego nieporozumienia znaleźli się w tej organizacji. Wiem, że ich jako szczerych demokratów nie cieszy jazda na wozie endeckim. Nigdy nie wierzyłem w samodzielną

„Odrodzenia”, lecz żeby na stu kilkuset ludzi nie znalazł się nieugięty przywódca, któryby zwrócił uwagę na jedną kwestję nie notowaną w historii lubelskiego „Bratniaka”, że w Komisji Kontrolującej muszą zasiadać członkowie i tych ugrupowań młodzieży, które nie są reprezentowane w Zarządzie, tego się nie spodziewałem. Ja wierzę, może chcę się ludzi, że „Odrodzenie” padło ofiarą własnej nieświadomości, braku orientacji własnego kierownictwa.

Zarząd „Bratniaka” o takim składzie

nie daje żadnych gwarancji, że zdoła coś pozytywnego zdziałać. Wybory niedzielne nikogo nie napawają wiarą ani otuchą, wszyscy widzą niepewność wszędzie, ja tylko widzę z tego jedną pewną rzecz, że grób dla lubelskiego „Bratniaka” został wykopany rękami kierowników „Odrodzenia”, którzy wykazali tyle orientacji i rozumu, co „dziecko pijane znalezione w mgłę”. Niech czynią tak dalej a członkowie ich własni zaśpiewają im „Wam czas już odejść”.

Władysław Molenda.

TELEGRAMY

Z wojny na wschodzie

SHANGHAI, 7 lutego. Bombardowanie Szanghaju ucihcilo nieco wczoraj pod wzdór. Wojska chińskie i japońskie ostrzeżliwiają się wzajemnie od czasu do czasu, pozostając na niebezpiecznym poziomie.
WASZINGTON, 6 lutego. Departament Stanu zaprzecza kategorycznie wiadomości, jakoby Stany Zjednoczone i inne mocarstwa zażądały od Japonii, pod groźbą bojkotu gospodarczego, wycofania wojsk z terytorium chińskiego dnia 11 lutego.
RYGA, 7 lutego. Jen. Maa uznał władzę rządu muckeńskiego i ma być w najbliższym czasie mianowanym przewodniczącym rządu w Charbinie.

Ambasador Sowiecki w Tokio, Trojanowski, złożył japońskiemu ministrowi spraw zagranicznych, Joszisawie, protest rządu sowieckiego przeciwko obsadzeniu wojsk japońskich. Nota sowiecka podkreśla, że wojska japońskie korzystają z kolei bez pozwolenia sowieckiego zarządu kolejowego.
Z Londynu donoszą, że obiektem akcji japońskiej w Szanghaju jest obalenie rządu nankińskiego i przywrócenie kantonu, jako korzystniejszego z punktu widzenia interesów japońskich.

Zamach na Litwinowa

RYGA, 7.II. Zastępca komisarza spraw zagranicznych, Krestiniński, wystosował do Generalnego sekretarza Ligi narodów, Drummonda, następujący telegram:
„Rząd sowiecki otrzymał wiadomości, iż białogwardyjska grupa Szatilow-Miller, zamierza dokonać zamachu na Litwinowa w Genewie. Zamach ten ma być wykonany przez b. prezesa rosyjskiego Czer-

wonego Krzyża w Szwajcarii, Ładyżeńskie. Ponieważ rząd sowiecki nie utrzymuje z rządem szwajcarskim stosunków dyplomatycznych — zwracam się do pana — panie sekretarzu generalny z prośbą o powiadomienie rządu szwajcarskiego, aby poczynił należyte środki ostrożności, celem ochrony komisarza Litwinowa i delegacji sowieckiej”.

Prasa wobec francuskiego projektu rozbrojenia

PARYŻ, 7.2. Dotychczas jedynie wielkie dzienniki informacyjne zdążyły wypowiedzieć się w sprawie projektu francuskiego, złożonego wczoraj na konferencji rozbrojeniowej przez min. Tardieu.
Projekt francuski — pisze St. Brice w „Journal” — prowadzi przedewszystkiem do zasadniczej reorganizacji Ligi Narodów, która aby ją uczyniła zdolną do posługiwania się silną jako narzędziem. Jest to więc zupełnie odwrócenie projektu, zaproponowanego przez pałystów w „Troadero”, a który był przedewszystkiem koncepcją, zmierzającą w pierwszej linii do rozbrojenia Francji.

Projekt rządu francuskiego natomiast ma za podstawę utworzenie organizacji międzynarodowej.
Francuski projekt rozbrojenia spotkał się w Niemczech z ostrą krytyką. Wszystkie pisma stwierdzają, że projekt ten zwrócony jest wyraźnie przeciw Niemcom, zwłaszcza projekt umiędzynarodowienia floty powietrznej uważa-

się tu jako godzący w Niemcy.
Francja wysunęła pomysł ten tylko dlatego, iż czuje przewagę Niemiec w tej dziedzinie. Niemcy dotknięte są specjalnie tem i twierdzą, że są to nowe zakusy Francji podminowania samodzielności w dziedzinie lotnictwa i dążenia do sprowadzenia kontroli nad niemieckim lotnictwem. Francja chciałaby się pozbyć niewygodnej przewagi lotnictwa niemieckiego.

LONDYN, 6.2. „Daily Herald”, omawiając propozycje francuskie, stwierdza, że są one sensacyjne.
Plan francuski jest warunkowy, a warunkiem tym — jak twierdzi dziennik — jest utrzymanie w całości traktatów, co zdaniem dziennika czyni propozycje francuskie nierealnymi. Nie wyobraża ona — jak twierdzi „Daily Herald” — „rozbrojenia”.
Należy odczekać do poniedziałku, aby się przekonać, co Francuzi mają w istocie na myśli.

50 ZŁOTYCH

TO PIENIĄDZ, W DZIESIEJSZYCH CZASACH.

50 ZŁOTYCH

TO SZCZĘŚCIE DLA TEGO, KTÓRY NIEMA GOTÓWKI.

50 ZŁOTYCH

WYGRAĆ MOŻE KAŻDY, BIORĄC UDZIAŁ W WIELKIM KONKURSYE „KURJERA LUBELSKIEGO”.

Szczegóły na ostatniej stronie dzisiejszego „Kurjera Lubelskiego”.

Sowiecko-łotewski pakt nieagresji

RYGA, 6 lutego. Pakt nieagresji między Litwą i Łotwą został sformalizowany w dniu wczorajszym. Pakt został parafowany przez premiera łotewskiego Skujenieksa i szefa delegacji sowieckiej Stomonikowa.

W parlamencie węgierskim odroczenie obrad

BUDAPESZT, 7 lutego. Izba posłów, która od czasu wyboru w lecie 1931 r. znajduje się prawie ciągle na ferjach, została znowu odroczone. Wniosek o odroczenie przyjęła opozycja głośnie protestami, wniosek o odroczenie został przyjęty większością głosów.

Hitler rezygnuje

BERLIN, 7 lutego. Hitler zrezygnował podobno z zamiaru wysuwania swej kandydatury na prezydenta Rzeszy. Wśród niemiecko-narodowych i hitlerowców zachodzą na temat wystawienia własnej kandydatury różnice tak duże, że prawdopodobnie oba stronnictwa zdecydują się na poparcie Hindenburga.

1128 nowych upadłości ogłoszono w Rzeszy

Niemiecki zarząd statystyczny stwierdza, że w styczniu r.b. ogłoszono w Rzeszy 1.128 nowych upadłości, wobec 1.178 w grudniu ub. r. i wszczęto 751 sądowych postępowań ugodowych, gdy w poprzednim miesiącu 864.

W przeddzień dewaluacji marki

Znany fabrykant perfum Coty zamieścił w swoich pismach „Figaro” i „Ami du Peuple” sensacyjne artykuły, w których wyraża opinię, że w najbliższym czasie można oczekiwać dewaluacji marki niemieckiej o 20 proc.

Powrót hr. Graviny

Powrócił do Gdańska z Genewy i objął urządowanie wysoki komisarz Ligi Narodów, hr. Gravina.

